

Lovsång

#2 MAJ 2008

JEANETTE BLANDAR EGET MATERIAL MED ÖVERSÄTTNINGAR PÅ NY SKIVA **SIDAN 5** HANS JOHANSSON, EN RÖST HAR TYSTNAT **SIDAN 8** LOUIE GIGLIO, PASSIONERAD LEDARE, BESKRIVER SIN VÄN, JAG ÄR **SIDAN 12**

EN HELT FANTASTISK BOK!

Jag är inte men Gud vet mitt namn. Jag är inte men i sin kärlek söker Han mig. Jag är inte men jag känner universums Skapare . Jag är inte men jag är inbjuden i Hans berättelse. Att känna JAG ÄR är att fira din litenhet i ljuset av Hans storhet. Jag är inte men jag känner JAG ÄR!

Av Passionsrörelsen ledare Louie Giglio!

I Din missionsbokhandel eller på www.davidmedia.se

En Passionerad man!

Vad tänker du på när du hör ordet passion? Troligen associerar du det med starka känslor och djup övertygelse. - Hon har sån passion för sin konst. - Vilken passionerad talare han är. - De är så passionerade i varandra.

Det kristna livet förknippas ofta med känslottringar. Vi tenderar att mäta kvalitén på en predikan, en gudstjänst, en lovsångsstund i hur det känns. Men känslor är ingen bra måttstock på livet med Gud. Då blir efterföljelsens väg ett emotionellt kaos där vi åker berg och dalbana mellan himmel och helvete. Guds kärlek har inget med hans väsen att göra – det är våra känslor som är måttstocken på om han älskar oss eller inte. Lovsången ljuder eller tystnar beroende på om vi känner för att lova Gud eller inte. Guds godhet krymper och växer i takt med att känslorna går upp och ned.

Jag hörde nyligen en förlösande definition på ordet passion. Det handlar inte om starka känslor utan helt enkelt "det mått av umbärande som vi är villiga att utstå för att nå målet".

Om du tänker på att påskveckan också kallas för passionsveckan så börjar du nalkas ordets sanna innebörd. I Getsemane så prövas Jesus till det yttersta. "Sorg och ångslan kom över honom...min själ är bedrövad ända till döds"¹. Lukas berättar att han i sin ångest bad så att svetten droppade som blod ner på marken. Men Jesus vet varför han har kommit till jorden.

Han vet som väntar. Lidande och död men med orden "låt din vilja ske, inte min" visar han oss för alltid vad det egentligen innebär att vara passionerad. Inte var det för att han kände för det som Jesus gick till korset. "Han gjorde sig ödmjuk och var lydig ända till döden"². Han var villig att böja sin vilja under Guds vilja, han litade på Gud även i den mörkaste av nätter. Och därför har Fadern upphöjt honom över allt annat och alla tungor skall en dag bekänna (betänk detta) att Jesus är Herre. Allt till Gud faderns ära.

Vill du vara en passionerad kristen? Vill du att ditt liv skall ära Gud? Avsätt då ditt känsloliv som herre över ditt liv. Välj en bättre väg. Fäst dina ögon på Jesus. Följ honom, lita på honom oavsett vart vägen leder. Från förklaringsberget till Getsemane, förtrösta oavsett vad som händer. Eller som Paulus uttrycker det: arbeta med fruktan och bävan på din frälsning för det är Gud som verkar i dig så att du i både vilja och gärning förverkligar Hans syfte! Kan du tänka dig ett högre syfte med ditt liv? När mitt liv är över hoppas jag att man kan säga om mig att jag var en passionerad människa. Inte för att jag var känslös utan med Paulus definition av ett passionerat liv: jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron!

¹Matt 26: 27b-28a

²Fil 2:8

Text: Lars Petersson

David's Hjerta är en lovsångsresurs som ges ut tre gånger per år av David Media AB, www.davidmedia.se. Varje paket innehåller cd, noter, text/ackordblad, overheadblad och tidningen Lovsång. Allt detta för endast 349 kr/paket inklusive frakt. Vill du prenumerera? Kontakta oss på Tel 090-71 57 30, Fax: 090-71 57 31, E-post: info@davidmedia.se Ansvarig utgivare: Lars Petersson Redaktion: Lars Petersson, Ralf Elo och Mia Runeson Grafisk form: Ralf Elo

Det finns inga färdiga mallar

Jeanette Alfredsson, 39, har lovsjungit sedan hon blev frälst som 17-åring och har medverkat på en mängd inspelningar. På nya Davids hjärta-skivan blandar hon eget material med översättningar samt gör en duett med Frank Ådahl.

Eftermiddag hos familjen Alfredsson i småländska Lagan. Yngsta dottern Emma ska iväg på fotbollsträning, säsongens första utomhus. Jeanettes skiva är ännu inte helt färdig, men datorn i arbetsrummet ger mig ett smakprov. Gitarrerna ljuder i översättningen av Ben Cantelons *Love came down*. Och gitarrspåren är många. Olle Junholm, som producerat skivan i sin Göteborgsstudio, har lagt allihop.

– ”Ska det inte vara lite mer gitarrer?...”, frågar jag varpå Olle svarar: ”Ja, då får du fråga någon annan, för jag har redan lagt fem.”, skrattar Jeanette.

När refrängen drar igång sjunger hon övertygat: ”Jag funnit kärlek större än livet självt.”

– Jag har valt sånger som jag älskar och som jag tror skulle kunna fungera i försam-

lingar. Många av dem handlar om hur jag ser på Gud ur mitt perspektiv, att Han har räddat mig och är min vän.

22 år av lovsång

Jeanette har, som hon själv uttrycker det, en ”ganska brokig” bakgrund. Kvällen innan vi träffas besökte hon en pizzeria i Lagan och berättade om hur det kan vara att växa upp med missbruk i familjen, ”Kyrkan på krogen” kallas arrangemanget. Idag är hennes pappa nykter alkoholist.

17 år gammal valde Jeanette att bli kristen, men redan innan dess hade hon berörts mycket av lovsång.

– Min pappa pushade mig så jag har alltid sjungit, varit med i talangjakter och på allsångskvällar. Jag tyckte att det var kul, men när jag blev frälst förstod jag varför jag skulle sjunga.

Bara sex veckor gammal som kristen sjöng Jeanette på en konferens i Stockholm tillsammans med Gerd Ebegård.

– Jag kunde ju inga lovsånger då. Hon spelade in ett 50-tal sånger på ett band som jag gick och lyssnade på hemma. Det var intressant...

Fortsättning från sidan 5

Vad har du lärt dig sedan dess?

– Att det inte finns några färdiga mallar; ”Gör så här så kommer Gud.” När jag och min man var på ranchen i USA (Vineyard school of ministry) var det en av lovsångsledarna i Anaheim Vineyard som talade om lovsång. Han var så fruktansvärt enkel; jeans, t-shirt och en coca-cola i handen. När han talat en stund tar han fram gitarren, slår an ett ackord och Guds Ande kommer. Det var så enkelt, inget hippt lovsångsteam eller band. Det fascinerar mig.

Blandat material

Skivan rymmer både det rockiga och det mer tillbakalutade. Totalt innehåller den fyra egenskivna låtar och fem nya över-

sättningar. Dessutom rymmer den en sång av Väst kustbon Johan Åsgärde samt klassikern *Jag vill sjunga om Dig för evigt* där Jeanette sjunger tillsammans med ingen mindre än Frank Ådahl. Rösterna är dock inte inspelade samtidigt utan de har jobbat på var sitt håll.

– Jag lade en stämma och skickade den. Sedan lade han en i sin studio och skickade tillbaka och så höll vi på så. För mig finns det bara en Frank..., säger Jeanette som inte sjungit med honom innan.

Förutom de nämnda musikerna medverkar även Jan och Per Nordbring på bas och trummor samt Lars Ekberg, piano, och Mattias Bylund, keyboards. Några personer från Jeanettes församling, Bergaortens missionsförsamling (där hennes man är pastor), bidrar med sina röster.

Vad hoppas du att skivan ska innebära för dem som lyssnar på den?

– Först och främst önskar jag att sångerna ska kunna användas i församlingar och att människor ska bli berörda av Gud, säger Jeanette.

Hon tittar ut genom fönstret som om hon söker efter orden.

– Man kan inte ”göra” lovsång. Gud har älskat oss och när vi verkligen förstår det, vem Han är och vad Han gör, då väcks passionen i oss så att vi måste ge tillbaka till Honom. Det är det jag längtar efter.

Vad är tillbedjan för dig?

– När man är så överväldigad av den helige Guden att man bara vill ge allt. Orden räcker inte till, det är bara Gud som är i fokus.

Mobilen viktig i skrivandet

När Jeanette läser Bibeln kan det hända att

det dyker upp melodier i hennes huvud. Då är mobilen ett viktigt redskap. Där spelar hon in tonerna för att inte glömma dem.

– En natt när jag skulle gå och lägga mig fick jag *Herren är Ditt namn*, jag fick i stort sett hela lovsången och tänkte att jag skulle glömma bort den om jag somnade. Den bara fanns i huvudet. Jag smög ner, viskar hon, tog fram mobilen, spelade in och skrev ner texten. När jag kom tillbaka till sången några dagar senare bytte jag ut något ord och ändrade lite.

Hennes lovsångsteam i församlingen brukar få sångerna ”testade” på sig.

– Fast jag säger aldrig att det är jag som har gjort dem. ”Jag har fått tag på en ny lovsång.”, säger jag, sjunger den och väntar på reaktionerna. Men de har genomskådats mig vid det här laget, säger Jeanette och skrattar.

Hon sjunger några rader på *Above all else*, en sång som hon hade velat ha med på skivan. Den lämnades dock utanför eftersom

hon tyckte att hon inte lyckades göra en bra översättning.

– En del låtar kan man ju översätta direkt, andra måste man tolka så att de känns bra både på svenska och gentemot den ursprungliga betydelsen.

Vad kännetecknar en riktigt bra översättning?

– Det behöver inte vara direktöversatt om man har hittat levande ord. Vissa ord är uttjatade, jag kommer själv tillbaka till ”Gud Du är mitt allt.” och skriver låtar med det. Det är en utmaning att hitta de där orden som säger mer och det finns ju de som kan det.

För att få idéer till skivans sånginsatser har Jeanette låtit sångerna gå mycket i bilen.

– Barnen är så glada för att vi nu har bytt skiva.

– Du sjunger bra, men jag har tröttnat på det lite..., konstaterar Emma när hon kommer hem från fotbollsträningen.

Text och foto: Per-Johan Thörn

Ålder: 39 år
Familj: Gift med Pär, barnen Sara, Josef och Emma.
Bor: Lagan
Jobb: Lärare (klassföreståndare i en 4-6:a). ”Det är världens roligaste yrke, väldigt krävande, men fruktansvärt roligt. Ingen dag är den andra lik.”
Intressen: Hemsidor och layout
Läser: Deckare
Förebilder: Hennes man och Liselotte J Andersson
Dold talang: Spelar trummor och sjunger samtidigt.
Bäst på skivan: *Din kärlek förundrar mig*
Om du var ett djur: Örn. ”Den flyger fritt och är nära himlen.”
Framtidsdröm: Åka till Australien, ”Ibland vill jag bara bryta vardagen, man är så låst i alla måsten.”

Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och öppnade Skrifterna för oss?

Hans Johansson

1950 – 2008

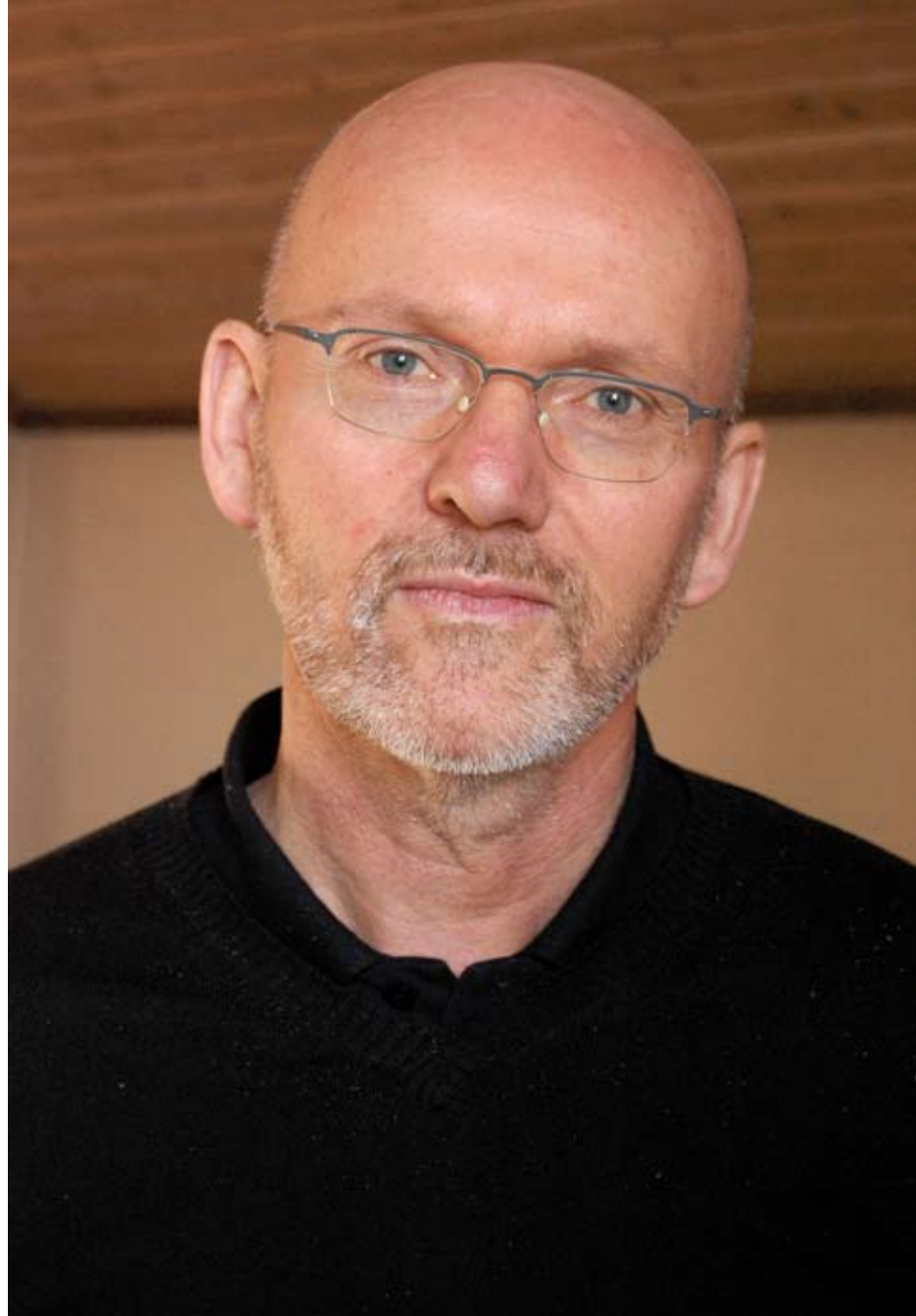
Hans Johanson gjorde entré i mitt liv via bilbandspelaren. En kulen höstdag i november 1992 stack en arbetskamrat en kasset i min hand, tittade mig djupt i ögonen och sa: ”Lyssna på detta. Du behöver det”. Aningslöst tryckte jag in kassetten i bilens bandspelare och startade bilen för den långa färden mot Stockholm, föga medveten om att livet aldrig skulle bli detsamma.

Den kristna musikbranschen – som var mitt dagliga värv - var i ett utarmat tillstånd i början av 90-talet. Bolagen var ekonomiskt pressade. Vilsna artister med flummiga texter och diffusa motiv sålde inga skivor. Själv var jag församlingslös, utarbetad och allmänt desillusionerad.

Ändå levde jag i den föreställningen att jag var en ”upplyst” och ”modern” kristen. Något som Hans undervisning via bilbandspelaren effektivt pulveriserade. När han avslutat sin predikan som jag tror hette ”Den sekulariserade kristne” var jag i emotionellt uppror men oerhört tacksam för att han inte hade sagt mitt namn. För så kändes det – som en 90 minuters offentlig

avklädning. Det var mitt liv han beskrev. Men istället för förnekelse och ilska så vaknade en intensiv, het längtan inom mig. Jag måste få höra mer. Några månader senare, efter en annan omtumlande upplevelse på en lovsångskonferens i England, smög jag mig en onsdagskväll till en restaurang i Alvik för att höra Hans predika. Hans och Lisbet hade nåt år innan flyttat till Stockholm med sönerna Erik och Robert för att plantera en församling.

För mig blev den kvällen som den förlorade sonens hemkomst. Tom, fattig och skamsen mötte jag en ung församling i vardande, inhyrd i en restaurang mitt i ett industriområde. Jag vet inte om det var doften av kaffe, den avslappnade atmosfären, den enkla lovsången, det varma välkommandet eller en kombination av allt men för mig var det som att komma till himlen. Där stod Hans i jeans och gympaskor bland kafébord och förstärkare och predikade. Inga stora åthävor, ingen ”andlig” röst men orden brände i min själ med en sådan kraft att jag skälvde. Och när en gammal bekant stop-

pade mig på vägen ut och frågade om han fick be för mig så var allt motstånd brutet. Jag vet att det är en kliché men förbönen kändes rent fysiskt – som elektricitet genom min kropp..

Min hustru Sara och jag blev snart en del av denna brokiga skara som fick namnet Stockholm Vineyard. Hans blev vår pastor och varje söndag var en fest. Vi satt hemma hos Hans och Lisbet på teologikvällar och åt bokstavligen ur hans hand. Vi skrattade och grät tillsammans när den helige Ande gjorde stora ting under en märklig period åren 1994-1995, vi saknade honom när Hans bröt upp för att plantera en ny församling i söderförort och vi deppade när han slutligen lämnade Vineyard-rörelsen.

Jag kämpar med orden när jag ska beskriva Hans men hittade detta i en blogg på nätet och jag kan inte formulera det bättre: "Hans var en genomskinlig tvättakta person som inte bara förkunnade med ord utan hans livsvandring "talade" och påverkade likaså... Naturlig och enkel klokhet med ett djup, en humor som var glädje och inget annat. En förkunnare och Bibellärare som fick sin klokhet, uppenbarelse och Kristus kärlek på knä i sin egen kammare, när de flesta bara sträcker upp händerna i lovsångstexten utan att falla ned när så sjungs"

När vi startade konferensen Lovsång 1995 så var Hans det självklara valet som förkunnare och teolog. Hans bibelstudier har varit höjdpunkterna på varje konferens men kanske har hans ord aldrig gått så djupt som första året då han utmanade oss att skriva farliga sånger – sånger som inte sover utan sånger födda ur en okuvlig, helgad fantasi så att vi vågar sjunga farliga sånger, sanna sånger, sånger som talar om

en Gud som blev människa, som kom i förnedring och fattigdom men med makt att göra allting nytt! Till slut tystnade Hans, en tung tystnad sänkte sig över Kungsportskyrkan men tystnaden bröts snart av snyftningar och gråt. En helig gråt för mitt i sorgen över vår bortvändhet, vår ljumhet och vårt svek så hade Hans undervisning tänt en eld i våra hjärtan. Snart blandades ljudet av snyftningar med enkla, ärliga böner och stilla lovsånger och till tonerna av Lost Dogs trotsiga lovsång "Breath deep, breath deep the breath of God" avslutades ett av mina många oförglömliga möten med Hans Johansson – Jesusälskare, sportfiskare, teolog, make, tillbedjare, pappa, förebild, galenpanna, vän.....

Det finns ett bibelord som mer än alla andra sammanfattar mitt minne av Hans:

"Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och öppnade Skrifterna för oss?"

Text: Lars Petersson

Fakta

Hans föddes och växte upp i Mullhyttan utanför Örebro och där mötte han i tonåren sin blivande hustru Lisbet. Tillsammans fick de på 70-talet två barn, Erik och Robert. Hans kärlek till Gud väcktes tidigt och med den också hungern efter att lära känna Gud och uttöka och utlägga Guds ord.

Efter teologiska studier arbetade Hans som lärare vid Örebro Missionsskola och tjänade som pastor i Filadelfiaförsamlingen i Örebro. I början av 1990-talet flyttade de till Stockholm och var delaktiga i starten av Stockholm Vineyard. Efter några år planterades Tomaskyrkan, en församling som samverkar inom Evangeliska Frikyrkan.

Sedan 2004 har Hans och Lisbet varit bosatta i Rimforsa i Östergötland. Hans har fortsatt verka som predikant, förkunnare och författare. Tillsammans har Lisbet och Hans haft sin andliga hemvist på Bjärka-Säby, där Hans var delaktig i kommuniteten och ledare för reatretter och kurser.

Hämtat från EFKs hemsida www.efk.se

Folk 2008

Folk glädde oss för två år sedan med sin självbetitlade debutskiva. Nu är nummer två på väg och vi ställde några frågor till sångaren Robert Eriksson.

Vad är visionen med Folk?

Visionen med Folk är att tjäna olika kyrkor och samfund. Både genom att få visa på tillbedjans plats i gudstjänsten och att få arbeta fram översättningar på sånger som vi vill göra tillgängliga på svenska. Vi vill också markera att vi är ett rockband som vill tjäna Gud i tillbedjan. Vi är inget löst sammansatt team där medlemmar kan komma och gå. *Folks första skiva har fått mycket beröm. Vad är tanken bakom skivan Folk 2?*

Musikaliskt tar vi ett steg vidare och gör en rockigare och mer akustisk skiva. Det är både mer hammondorgel och mer fiol, kan man säga. Vi vill fortsätta vidga begreppet lovsång och dela med oss av sånger som beskriver både en orubblig tro på Guds godhet och trofasthet, men samtidigt ge utrymme för tvivel och frågor till Gud. Där är givetvis

bönerna i psaltaren den stora inspirationen. Äldre psalmer varvas med egna sånger och nyöversatta lovsånger.

Ni blandar alltså egna sånger med översättningar?

Det blir flera egna lovsånger, äldre sånger i nya arrangemang som *Bli kvar hos mig, Gud för dig är allting klart*, samt nyöversättningar av The lost dogs, Charlie Hall, Fernando Ortega, Amy Grant och Matt Redman. Två spår på skivan som jag personligen känner mycket för är översättningar av Julie Millers *All my tears* och Jackson Brownes *The rebel Jesus*. Den sistnämnda vågar jag kalla lovsång, men från ett helt annat perspektiv än vi är vana vid. På den sången och några till kommer vår vän Michael Johnson gästsjunga och även bidra med sitt vackra pianospel.

Varför har ni spelat in en Jackson Browne låt?

Jackson Browne är en av våra stora förebilder. Han har under hela sin karriär arbetat för mänskliga rättigheter och miljöfrågor.

Gud är den som får Ljuset att flyga!

Ljuset flyger, ändå är det universum som så lätt får vår tanke att svindla bara en liten prick för Gud. Bibeln säger oss att: ”Himlen är skapad genom Herrens ord, alla dess härskaror genom hans muns ande. Ty han sade och det blev till.”¹ Med andra ord, Gud skapade kosmos utan att lyfta ett finger. Och när Han skapade himlarna gjorde han det utan hjälp av någon ”hur man gör ett universum”-sats, ett existerande foto, en mall eller ett diagram. Gud skapade i ordets sannaste bemärkelse när Han talade så att världen blev till av absolut ingenting.

Gud är den som får ljuset att flyga.

För honom som tronar över världen är dess inbyggare som gräshoppor. Han breder ut himlen som ett flor, spänner ut den som ett tält att bo inunder. Vem vill ni då likna mig vid, så att jag skulle vara som han? säger den Helige. Lyft upp era ögon mot höjden och se: Vem har skapat allt detta? Vem för härskaran däruppe fram i räknade skaror? Genom sin stora makt och sin väldiga kraft nämner han dem alla vid namn – ingen enda uteblir.²

Gud är större än vår vildaste fantasi,

större än de största ord vi har för att beskriva Honom. Och Han håller fortfarande stilen – Han upprätthåller galaxer, håller varje stjärna på plats, styr de till synes kaotiska händelserna på jorden till ett avslut i sin stora berättelse.

Gud är evig. Han blinkar och en livstid kommer och går. För Honom är en dag som tusen år och tusen år som en dag. Hela mänsklighetens historia skulle kunna skrivas på Hans nagel och det skulle fortfarande finnas gott om plats över för annat.

Och Gud mår fortfarande bra, tackar som frågar. Han har inga dilemman. Inga bryderier. Inga rådgivare. Inga brister. Inga rivaler. Inga rädslor. Inga sprickor. Inga bekymmer. Han existerar av sig själv, är sig själv nog, är självgående och har självkänedom. Med andra ord, Han är Gud och Han vet om det.

Efter att ha varit Gud i en evighet visar Han inga tecken på slitage. Han har inga behov. Hans räkenskaper ligger på plus. Han är ägaren, för att inte nämna Skaparen, av hela världens gods och rikedomar. Han gjorde

guldet och silvret – och träden vi trycker våra papperspengar på. Han har patent på himlen ovanför, för att inte tala om jorden, haven och djupen i dem, vinden, solnedgångens färger och allt som blommar. De är alla Hans uppfinning. Hans design. Hans idé.

Gud gör vad Han vill. Hans planer står fasta. Det går inte att stoppa Honom. Det går inte att stänga in Honom. Det går inte att avfärda Honom. Det går inte att genskjuta honom och överraska honom. Det går inte att kringgå Hans agenda. Gud är den som bestämmer. Han skickar ut blixtrar från sitt förrådshus, Han får vinden att blåsa upp, Han vattnar jorden, reser upp härskare, styr nationerna, ger liv, tillåter död, och mitt i allt detta har Han fortfarande tid att vara väl insatt i vardagens liv och bekymmer för var och en som bor på den här planeten.

Gud vet allt om allt och alla. Hans ögon far över kosmos snabbare än vi kan skumma igenom orden på den här sidan. Det finns inte en fågel som flyger genom luften eller balanserar på en gren som är utanför Hans synfält. Han skulle kunna börja med Adam

och namnge varje man, kvinna och barn som någonsin har levt. Och beskriva dem i detalj. För Honom är det kolsvarta svarta och middagens ljus ett och samma. Inget är gömt för Honom. Han brottas inte med några mysterier. Han väntar inte på att en lögnedektor ska dechiffrera sanningen åt Honom. Han ser klart, och Han förstår det Han ser. Han har aldrig haft någon lärare, någon förebild, rådgivare, terapeut, borge-när, läkare eller mor.

Guds rike saknar helt motstycke i historien och i evigheten. Hans Rike har inget slut. Det finns gott om smågudar, men Han ensam gjorde himlarna och jorden. Gud har aldrig fruktat en maktkamp eller en ”statskupp” från fienden. Han behöver inte skydda sin egen rygg. Han har ingen like. Ingen som står jämsides med Honom. Ingen rival.

Det är helt passande att Hans namn är JAG ÄR.

Och ännu mer passande att mitt namn är Jag är inte. Du och jag är pyttesmå. Minimala. Flyktiga. Mikroskopiska. En plötslig och oändligt liten markering på universums

tidslinje. En till synes oupptäckbar sammanlutning av små partiklar hophållna av Guds andedräkt.

Summan av våra dagar är som ånga – våra samlade ansträngningar som agnar i vinden. Inte ens den rikaste av de rika bland oss äger något. Den starkaste av de starka kan falla med ett felande hjärtslag. Vi är flyktiga och dödliga. Bräcklig materia. Små prickar. Fantomer.

Om detta får dig att känna dig en gnutta illa till mods är du inte ensam. Så gott som alltid när jag pratar om Guds storhet och om kosmos är det någon som säger: ”Det där känns inte särskilt uppmuntrande, det får mig bara att känna mig väldigt, väldigt liten”, som om det vore det värsta som kunde hända. Men poängen är inte att få dig att känna dig liten, utan snarare att hjälpa dig att se och ta till dig att du är liten.

Väldigt, väldigt liten.

Men det slutar inte där.

Även om vi är flyktiga som dammkorn i ett universum som expanderar snabbare än ljusets hastighet, kvarstår det oförklarliga mysteriet att du och jag är älskade och högt värderade av hela skapelsens Gud.

Helt enkelt för att Han ville det formade Han var och en av oss till sin avbild och gav oss förmågan att känna Honom. Och som om detta inte var stort nog har Gud, trots vår ytlighet och våra rebelliska hjärtan, ivrigt sökt oss med outtröttlig passion och aldrig sinande tålmod. Och genom Jesus Kristus och Hans död på korset har Gud visat oss sin obegripliga kärlek, sin nåd och barmhärtighet.

Visst, bara en glimt av Hans härlighet reducerar oss omedelbart till mikroskopiska proportioner. Men Gud försöker inte att

punktera oss genom att drämma Vintergatan i skallen på oss så att all känsla av det egna jaget försvinner och vår existens blir poänglös. Tvärtom. När vi ser hur små vi är kan det vi är och det Gud är smälta samman så att vi i stället förstummas av att vi har skapats till Hans avbild och blivit inbjudna att känna Honom personligen.

Jag är inte, men Han känner mitt namn.

Jag är inte, men Han har ibärtdigt sökt mig i sin kärlek.

Jag är inte, men jag har blivit friköpt och befriad.

Jag är inte, men jag får vara med i Hans berättelse.

Jag är inte, men jag känner universums Skapare.

Jag är inte, men jag känner JAG ÄR!

Låt djupet och förunderligheten i de orden sjunka in.

Jag är inte, men jag känner JAG ÄR.

Hämtat ur boken ”Jag är inte men jag känner JAG ÄR” av Louie Giglio, utgiven på David Media AB maj 2008

Fakta: Louie Giglio är en passionerad kommunikatör och en innovativ tänkare. Han är ledare för Passion-rörelsen, en studentrörelse i USA som genom konferenser, lovsångsskivor och undervisning fått ett stort genomslag världen över.

¹ Psalm 33:6, 9.

² Jesaja 40:22, 25-26.

All kreativitet under samma tak

En samlingspunkt för alla sorters skapande människor. Det är vad Salemkyrkan i Vargön vill att konferensen Det kreativa hjärtat ska bli. Den 12 till 14 september är det dags.

Just nu känns hösten troligtvis ganska långt borta, men när sommarkonferensernas tid är förbi har Vargön sitt goda kvar. Initiativtagaren Kenneth Nilsson har burit på idén i två år och är väldigt förväntansfull inför satsningen.

– Kyrkan i Sverige har ju varit en fantastisk grogrund för mängder av kreatörer som vuxit upp, men många av dem försvinner in i andra sammanhang för att få utlopp för sin kreativitet, säger han.

Kreativa nycklar

Genom konferensen vill arrangörerna ge deltagarna ”nycklar” till hur de kan verka i församlingar och samhälle genom sin kreativitet. Under de olika undervisningspassen kommer man att ta upp frågor som ”Vem är jag på och vid sidan om scenen?”, ”Hur är jag tillsammans med andra kreatörer?” samt ”Hur ser jag på excellens kontra perfektionism?”.

– Gud är en skapande Gud som har lagt ner en möjlighet i oss att njuta av det vackra som ett vittnesbörd om Honom. Därför tror jag att konstnärer som målmedvetet arbetar för att förhålliga Gud med sin konst är ett fantastiskt redskap i tillbedjan och

Passion

– något helt annat än känslor

Den 18 maj fylls Hovet i Stockholm med tillbedjan när Passion gästar arenan på sin världsturné. Lovsång träffade studentrörelsens bokaktuelle grundare Louie Giglio i den amerikanska musikstaden Nashville.

Turnén besöker 17 städer världen över, från São Paulo i Brasilien till Tokyo i Japan. Stockholm är det andra stoppet och dit kommer förutom talaren Louie Giglio även lovsångsledarna Matt Redman, Chris Tomlin och Charlie Hall. Sammanlagt är man cirka 25 personer i det resande teamet.

– Vi letade efter städer över hela världen som har stor påverkan och många universitetsstudenter. Vi skulle lätt ha kunnat lägga till ytterligare 17 om vi hade haft tid och energi att göra det, säger Louie Giglio.

Passion, som bildades 1995, är en studentrörelse som samlar tusentals unga människor till sina möten. Till kvällen i Stockholm är dock alla välkomna, oavsett sysselsättning och ålder. Det blir lovsång och undervisning, allt med syftet att uppmuntra till att göra Jesus känd i den egna staden.

– Förhoppningsvis kommer människor från många olika kyrkor och sammanhang, representanter för hela Kristi kropp, och får en vision av vad Gud gör i deras generation. Vi vill samla människor i de här städerna så att de, och särskilt universitetsstudenter, kan känna: "Jag är inte den enda som älskar Jesus

i den här staden, jag visste inte ens att det var så här många som älskar Jesus i mitt land."

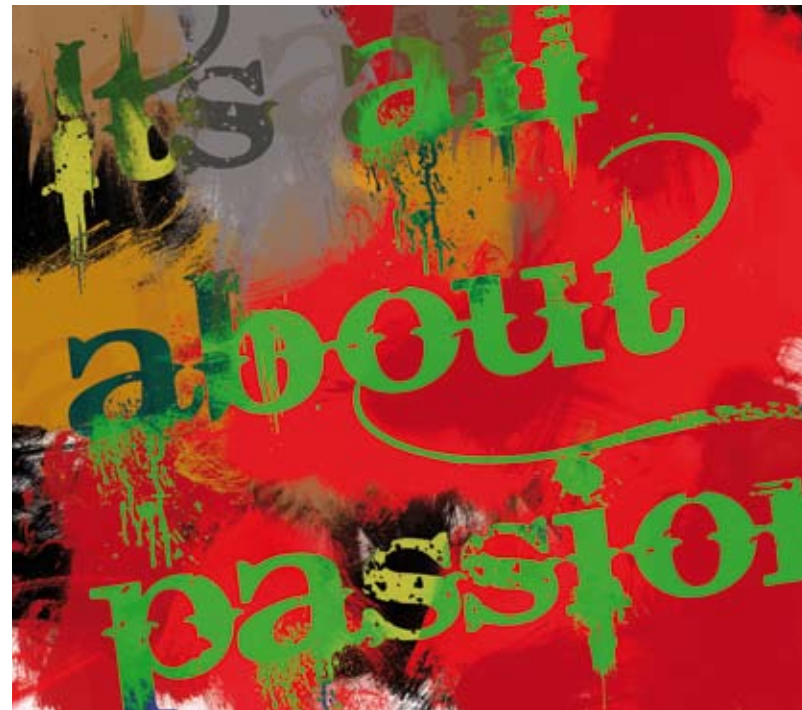
Den stora berättelsen

I dagarna ges också Louie Giggios bok *I am not but I know I Am* ut på svenska. Den handlar om vårt val mellan att låta livet handla om den lilla berättelsen om oss själva och att bli en del av Guds stora berättelse.

– Jag är inte Gud, jag är inte den som styr eller har kontrollen. Titeln säger att jag är liten, men trots att jag är så liten känner jag Jag Är.

När vi börjar prata om tillbedjan citerar han Hebreerbrevet 13, vers 15 till 16: "Så vill vi genom Honom ständigt frambära lovsång som ett offer till Gud, en frukt från läppar som prisar Hans namn. Men glöm inte att göra gott och att dela med er; sådana offer behagar Gud."

– Tillbedjan är allting, allt jag är i respons till Guds storhet och nåd. Det uttrycker sig på många olika sätt, det kan vara genom sång, men det är också sättet jag lever mitt liv på. Jag tror att korset är tillbedjans centrum och korset kräver mer än en sång som Matt Redman sjunger. Därför kan jag inte stå vid korset, se vad Gud har gjort och säga "Oh, jag ska sjunga en sång för Dig.". Istället vill jag säga "Vad Du än vill ha av mig ska Du få det."

Lovsångskonsumtion

Louie Giglio fortsätter med att kritisera konsumtionskulturen som han menar även har kommit att påverka vår lovsång.

– Jag får en lovsångsskiva från Hillsong united och lyssnar på den ett tag. När jag är klar är jag redo för en ny och sedan en till och en till. Vi bara konsumerar, men om vi går till skriften ser vi att det är vi själva som ska bli förtärda i tillbedjan.

Finns då inte risken att den bär kvällen bara blir något som vi konsumerar likt andra events?

– Det finns alltid en risk att det blir så, men jag kan bara se tillbaka på historien. Vi har hållit på i tolv år och jag har sett både ock.

Vissa upplever en härlig stund, men är likadana som innan när de går därifrån. Andra förändras helt och hållet. Skillnaden tror jag är den helige Ande. Det låter som det rätta andliga svaret, men jag tror att det är sant.

Ordet "passion" förknippas lätt med entusiasm och känslor, men egentligen handlar det om något helt annat. Veckan då Jesus dog kallas till exempel för "Passionsveckan".

– Definitionen vi jobbar med är att passion är den mängd svårigheter som vi är villiga att utstå för att nå målet. "Vad vill du göra för att ta Jesus till hela världen, vilket pris är du villig att betala?", säger Louie Giglio.

Text: Per-Johan Thörn

evangelisation. Och man vänder sig till alla som håller på med någon form av kreativ verksamhet.

– Oavsett om vi är musiker, dansare, sångare, spelar teater eller målar tavlor är vi ganska lika som människor.

Stjärna eller tjänare?

Kenneth Nilsson har inspirerats mycket av Rory Nolands bok *The heart of the artist* som håller på att översättas till svenska och ska ges ut i samband med konferensen. Med den följer även ett arbetsmaterial med tips kring hur man kan jobba med kreativitet i sin egen församling.

– Är jag en stjärna eller vill jag tjäna?, undrar Kenneth Nilsson.

Rory Noland kommer att tala under helgen och det gör även Mattias Martinson, Mats Nyholm samt Linda och

Johan Jordeskog. Det kreativa hjärtat är ett samarrangemang mellan Salemkyrkan, bokförlaget Corvita, studieförbundet Bilda, Willow Creek Sverige, Crescendo Sverige och David Media.

Vad har du för förhoppningar inför belgen?

– Jag hoppas att vi med konferensen och materialet kan uppmuntra församlingar och räta ut frågetecken när det gäller olika former av konstnärskap, att människor upptäcker att de inte fixar det här i egen kraft. De behöver söka sig närmare Gud för att få styrka att kunna gå vidare i sina gåvor och uppgifter. Jag är en människa när jag står på scen, och det är naturligt, men vem är jag när jag inte står i rampluset?, säger Kenneth Nilsson.

Läs mer på: www.detkreativahjartat.se
Text: Per-Johan Thörn

1997 gav Jackson Browne ut en låt som är relativt okänd, *The rebel Jesus*, som handlar om hur kyrkan under århundraden missförstått Jesu budskap och vad det gett för konsekvenser. Vi tycker att den sången är värd att finnas inom våra sammanhang och bli en påminnelse om vad Jesu budskap faktiskt var; en kraft till förändring av den här världen. Om vi som kristna levde med Jesu perspektiv skulle vi se en annan kyrka och en annan värld. Det är också vad Jackson Browne anat i sin sång *The rebel Jesus*.

Du är också pastor i Missionskyrkan. En insändare i Dagen ville avskaffa begreppet lovsång. Vad ser du när du blickar framåt?

Begreppet lovsång är för mig allt som skrivs till Guds ära. Därför lovsjunger vi Gud med

hjälp av såväl Jackson Browne och Matt Redman som Jon Peterson. Kyrkan skulle må bra av att prata mindre om definitioner på lovsång och istället börja ”göra” lovsång. Självklart är hela gudstjänsten tillbedjan. Självklart är det så att all musik och sång är ett sätt att tillbe Gud. Det behöver vi visa både unga och äldre. Det är ledarnas ansvar att alla musiker i församlingen har perspektivet ”min musik ger jag som en gåva till Gud för allt han har gett mig”. Det stora problemet är att vi är rädda för både tystnad och starka känslouttryck i gudstjänsten. Vi behöver göra Gud till gudstjänstledare i större utsträckning.

På mångas begäran - åter i lager!

Jubla i Herren
Jubla i Herren 2
Jubla i Herren 3

En komplett serie sångböcker, ringpärm
632 aktuella lovsånger, melodi + enkla
körstämmor, ackordsanalys

I Din missionsbokhandel eller på www.davidmedia.se

**A Generation United
for His Renown**
SURCD5144

God of this City
SURCD5126

NYTT FRÅN PASSION!

Med Sverigeaktuella Chris Tomlin, Matt Redman,
Charlie Hall samt David Crowder Band

I Din missionsbokhandel eller på www.davidmedia.se

Lovsång 08

NÄRA FADERNS HJÄRTA - INTIMITET MED GUD

**Två inspirerande dagar
i Guds närvaro**

BRIAN DOERKSEN (CA), BENGT JOHANSSON,
PETER HALLDORF, VIOLA GRAFSTRÖM,
CLAS VÅRDSTEDT , RICKARD SUNDSTRÖM,
MATS NYHOLM M.FL

17-18 oktober 2008

RYTTARGÅRDSKYRKAN, LINKÖPING

www.lovsang.se